

Łódzki

Dziennik Wojewódzki

Nr 10

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY:

I. ZARZĄDZENIA

	Str.
Poz. 81. Zarządzenie Starosty Powiatowego Wieluńskiego z dnia 25. IV. 1946 r. Nr Przem. 7/14 - 46 — o taryfie maksymalnych opłat kominjarskich.	2
Poz. 82. Zarządzenie Naczelnika Okręgu Administracji Miar w Łodzi z dnia 29. III. 1946 r. Nr 46916 — 1/8. 504 — o publicznych zbiórkach legalizacyjnych w roku 1946 w powiatach: łódzkim, łaskim, rawskim i brzezińskim.	3

II. OGŁOSZENIA

Poz. 83. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 3. IX. 1945 r. Nr II — 1 - 9 - 45 — o wznowieniu postępowania scaleniowego na obszarze scaleniowym „Wiśtka“ w Gm. Skrzyńsko, pow. opoczyńskiego.	4
Poz. 84. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 16. II. 1946 r. Nr II — 1 - 7 - 46 — o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Wójcin i Wójcin A. — Gm. Wielka Wola, pow. opoczyńskiego.	5
Poz. 85. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 20. II. 1946 r. Nr II. 1 - 1 - 46 — o wdrożeniu postępowania scaleniowego wsi Gościeńce — Gm. Stuzno, pow. opoczyńskiego	5
Poz. 86. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 20. II. 1946 r. Nr II. — 1 - 2 - 46 — o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Goździków, Marysin, Zygmuntów, Stoczki — Zielonka, Stoczki A. — Gm. Goździków, pow. opoczyńskiego.	5
Poz. 87. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 20. II. 1946 r. Nr II — 1 - 4 - 46 — o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Miedzna Drewniana i Wąglany — Gm. Białaczów, pow. opoczyńskiego.	5
Poz. 88. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 20. II. 1946 r. Nr II. — 1 - 5 - 46 — o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Odrowąż — Gm. Topolice, pow. opoczyńskiego.	5.
Poz. 89. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 20. II. 1946 r. Nr II. — 1 - 6 - 46 — o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Stawowice — Gm. Topolice, pow. opoczyńskiego.	6
Poz. 90. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 20. II. 1946 r. Nr II. — 1 - 8 - 46 — o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Domaszno, Żardki i Wdzary. — Gm. Drzewica, pow. opoczyńskiego.	6
Poz. 91. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie, z dnia 20. II. 1946 r. Nr II. — 1 - 10 - 46 — o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Daleszowice — Gm. Topolice, pow. opoczyńskiego.	6
Poz. 92. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie, z dnia 20. II. 1946 r. Nr II. — 1-10-46 — o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Radonia — Gm. Radonia, pow. opoczyńskiego.	6
Poz. 93. Ogłoszenie Starosty powiatowego wieluńskiego jako Przewodniczącego Wydziału Powiatowego w Wieluniu z dnia 20. IV. 1946 r. Nr Og. 6/29/45 — o statucie opłat szpitalnych za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu powiatowym w Wieluniu.	6
Poz. 94. Ogłoszenie Wojewody Łódzkiego z dnia 10. V. 1946 r. Nr Pom. A. I. — 3/11 - 1 - 46 — o nadaniu dekretu mierniczego przysięgłego.	7

III. OKÓLNIKI

Poz. 95. Okólnik Nr 4 Wojewody Łódzkiego z dnia 13 maja 1946 r. Nr S. P. III. — 0/15/46 — o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów w budynkach na obszarze Wjewództwa Łódzkiego.	7

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

DZIAŁ URZĘDOWY:

81

ZARZĄDZENIE**STAROSTY POWIATOWEGO WIELUŃSKIEGO**

z dnia 25 kwietnia 1946 r. Nr Przem. 7/14 - 46

o taryfie maksymalnych opłat kominiarskich

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) oraz ustawy z dnia 8. 8. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) i po wysłuchaniu opinii Wydziału Powiatowego w Wieluniu, oraz Izby Rzemieślniczej w Łodzi, ustaliam następującą taryfę maksymalną opłat kominiarskich za czynności kominiarskie na terenie powiatu wieluńskiego.

§ 1

Za prace wykonywane przez kominiarzy na podstawie regulaminu wycieru kominów, należy uścić opłaty ustalone niniejszym zarządzeniem.

Opłaty kominiarskie podzielone są na dwie grupy miejscowości a mianowicie:

grupa I dla miejscowości powyżej 15,000 mieszkańców,

grupa II dla miejscowości poniżej 15,000 mieszkańców

w miejscowości
grupy I grupy II

I. Za jednorazowy wycier jednego przewodu kominowego należy uścić:

1) przy kominach zwykłych o przekroju światła do 27×27 cm:

a) opłata podstawowa za pierwszą kondygnację zł 3.00 2.00

b) za każdą dalszą kondygnację " 1.00 0.50

2) przy kominach zwykłych o przekroju światła ponad 27×27 cm:

a) opłata podstawowa za pierwszą kondygnację " 4.00 3.00

b) za każdą dalszą kondygnację " 1.00 0.50

3) przy kominach lokalnego centralnego ogrzewania:

a) opłata podstawowa za pierwszą kondygnację " 5.00 4.00

b) za każdą dalszą kondygnację " 1.00 0.50

4) przy kominach zbiorowego centralnego ogrzewania i urządzeń centralnego przyrządzenia ciepłej wody:

a) opłata podstawowa za pierwszą kondygnację " 15.00 10.00

b) za każdą dalszą kondygnację " 3.00 2.00

5) przy kominach przedsiębiorstw przemysłowych jak piekarni, masarni, cukierni, jadłodajni, restauracji, hoteli, pensjonatów, odlewni oraz instytucjach użyteczności publicznej jak szpitalach, kantynach, koszarach itp.:

a) opłata podstawowa za pierwszą kondygnację zł 15.00 12.00

b) za każdą dalszą kondygnację " 2.00 1.00

Najniższa opłata za jednorazowy wycier kominów w jednym budynku wynosi " 5.00 5.00

II. Za jednorazowe czyszczenie kanałów rur szamotowych lub blaszanych, służących do odprowadzania dymu:

1) przy zwykłych paleniskach w gospodarstwie domowym:

a) o przekroju światła do 27×27 cm za każdy bieżący lub rozpoczęty mtr zł 2.00

b) o przekroju światła ponad 27×27 cm za każdy bieżący lub rozpoczęty mtr " 4.00

2) Przy paleniskach przedsiębiorstw przemysłowych oraz instytucjach użyteczności publicznej:

a) o przekroju światła do 27×27 cm za każdy bieżący lub rozpoczęty mtr " 4.00

b) o przekroju światła ponad 27×27 cm za każdy bieżący lub rozpoczęty mtr " 8.00

III. Za skrobanie wędzarni:

Za każdy metr kwadratowy powierzchni ścian i sufitu " 5.00

IV. Za wypalenie lub wysuszenie komina

" 50.00

oraz ewentualnie powstałe koszty na strażniczeństwa Straży Pożarnej

V. Za każdorazowe badanie i opiniowanie stanu kominów oraz palenisk w istniejących lub przebudowanych budynkach oraz za wydanie orzeczenia odbioru kominów w stanie surowym, a następnie zdolnym do użytku jak również we wszystkich innych wypadkach:

- a) za pierwszy komin zł 15.00
 b) za każdy następny komin " 5.00

Za badanie kominów i palenisk poza miejscem zamieszkania okręgowego mistrza kominarskiego, należy uiszczyć dodatkowo koszty przejazdu koleją 3-ej klasy, lub też za każdy nieprzebyty koleją kilometr opłatę drogową w wysokości zł. 1.00.

VI. Za prace wykonywane na specjalne żądanie oraz za wycier kominów, który musi być z winy właściciela nieruchomości dokonany w specjalnym terminie lub przed godziną 8.00 lub po godzinie 17.00, należy uiszczyć opłatę wyższą o 100% od opłat ustalonych w punktach I — VI.

VII. Opłaty za wszystkie inne prace, wchodzące w zakres kominarstwa, a nieobjęte niniejszym zarządzeniem, podlegają dobrowolnej obustronnej umowie.

§ 2

I. Należność za wycier kominów oblicza się według kondygnacji. Piwnice i strych należy uważać za poszczególne kondygnacje, jeżeli nawet w nich nie ma żadnych palenisk.

Przy wolno stojących wysoko wyprowadzonych kominach liczy się każde zaczęte 4 mtr. jako osobna kondygnacja.

II. Przy obliczaniu ogólnej opłaty za wycier wszystkich kominów znajdujących się w danym budynku, bierze się za podstawę wszystkie kondygnacje bez względu na to w jakiej kondygnacji znajduje się podstawa komina.

§ 3

I. Opłaty za wycier kominów są publicznym ciężarem nieruchomości i muszą być uiszczone przez właściciela nieruchomości lub jego prawnego zastępcę.

II. Opłaty za wycier kominów są płatne natychmiast po wykonaniu pracy, mogą one być przez okręgowego kominarza obliczone w stosunku rocznym i pobierane w różnych ratach. W razie zalegania z uiszczeniem opłat za wycier kominów mogą być pobierane ustawowe odsetki za zwłokę.

III. Zaległe opłaty za wycier kominów zostaną po ich stwierdzeniu przez władze nadzorcze (Starosta) ściągnięte w drodze przymusowej jako świadczenia gminne.

IV. Spory dotyczące opłat za wycier kominów rozstrzyga władza nadzorcza.

§ 4

Wycier używanych przewodów kominowych winien odbywać się w budynkach mieszkalnych raz na miesiąc. W zakładach przemysłowych raz na dwa tygodnie. Na żądanie właściciela lub dzierżawcy posesji, kominarz jest obowiązany niezwłocznie dokonać czyszczenia przewodu kominowego.

§ 5

Wykonywujący pracę kominarską obowiązani są mieć przy sobie koncesje oraz taryfy i na żądanie pokazywać je stronom.

§ 6

Prace kominarskie winien wykonywać koncesjonowany kominarz, bądź sam, bądź przy pomocy dokładnie przez siebie kontrolowanych pomocników.

Uczniowie przemysłowi mogą wykonywać tylko prace kominarskie w obecności i pod bezpośrednim nadzorem uprawnionego przemysłowca kominarskiego, lub jego wykwalifikowanego pomocnika.

§ 7

Właściciel lub dzierżawca posesji obowiązany jest udostępnić kominarzowi wykonanie prac kominarskich, dostarczyć drabiny oraz wskazać miejsce składania sadzy i rumowiska.

§ 8

Pobieranie opłat przez kominarza bez wykonania wycieru jest niedopuszczalne.

§ 9

Winni przekroczenia taryfy karani będą w myśl postanowień działu 7 wyżej cytowanego rozporządzenia.

§ 10

Winni uniemożliwienia wykonywania prac kominarskich karani będą w myśl poz. 39 ustęp 2 rozp. Prez. R. P. z dnia 11.7.1932 r. prawa o wykroczeniach (Dz. U. R. P. 60, poz. 572).

§ 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1946 r., z tym samym dniem tracą moc obowiązujące zarządzenia i taryfy wydane przez Starostę Powiatowego, Wieluńskiego.

§ 12

Zarządzenie niniejsze w niczym nie narusza przepisów obwieszczenia Wojewody Łódzkiego z dnia 8.2.1934 r. za Nr KB IV-8/2-1 o podaniu do wiadomości zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22.1.1934 roku, ogłoszonego w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr 3 poz. 23.

STAROSTA POWIATOWY

(—) Konstanty Besiński

82

ZARZĄDZENIE

NACZELNIKA OKREGU ADMINISTRACJI MIAR
W ŁODZI

z dnia 29 marca 1946 r. Nr 46916 — 1/8. 504

o publicznych zbiórkach legalizacyjnych w roku 1946 w powiatach: łódzkim, łaskim, rawskim i brzezińskim

Na mocy art. 20 Dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. 1928 r. Nr 72, poz. 661) i art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. 1919 r. Nr 74, poz. 429) oraz w myśl art. 12

powołanego Dekretu, zarządzam w roku 1946 publiczne zbiórki legalizacyjne w powiatach: łódzkim, łaskim, rawskim i brzezińskim w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

I. w powiecie łódzkim:

1. w Zgierzu od dnia 27 maja do dnia 22 czerwca włącznie dla m. Zgierza i gmin: Leśmierz i Łagiewniki,

2. w Aleksandrowie od dnia 25 czerwca do dnia 3 lipca dla m. Aleksandrów i gmin: Bruzycza i Bełdów,

3. w Lutomerku od dnia 5 lipca do dnia 8 lipca dla gmin: Puczniew,

4. w Konstancynie od dnia 10 lipca do dnia 19 lipca dla m. Konstancynów i gmin: Babica, Rąbień, Brus i Wodzierady,

5. w Rudzie Pabianickiej od dnia 23 lipca do dnia 30 lipca dla gmin: Rzgów i Gospodarz,

6. w Tuszynie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 sierpnia dla m. Tuszyn i gmin: Kruszów i Czarnocin.

II. w powiecie łaskim:

1. w Pabianicach od dnia 6 sierpnia do dnia 24 sierpnia dla m. Pabianice i gmin: Dłutów, Górka Pab., Dobroń i Widzew,

2. w Łasku od dnia 27 sierpnia do dnia 3 września dla m. Łask i gmin: Bałucz, Wola Wężykowa i Wymysłów,

3. w Żelowie od dnia 5 września do dnia 10 września dla gmin: Pruszków i Buczek,

4. w Szczercowie od dnia 12 września do dnia 16 września dla gmin: Dąbrowa Rusiecka, Dzbanki i Wygieźzów,

5. w Widawie od dnia 18 września do dnia 21 września dla gmin: Dąbrowa, Cłociw, Zapolice i Sędziejewice.

III. w powiecie brzezińskim:

1. w Tomaszowie Maz. od dnia 9 kwietnia do dnia 16 maja dla m. Tomaszów i gmin: Ciosny, Łazisko i Lubochnia,

2. w Jeżowie od dnia 21 czerwca do dnia 25 czerwca dla gmin: Popień, Mroga Dolna i Zelechlin,

3. w Strykowie od dnia 27 czerwca do dnia 4 lipca dla m. Stryków i gmin: Bratoszewice, Dobra, Dmosin, Biała i Niesułków,

4. w Brzezinach od dnia 6 lipca do dnia 11 lipca dla m. Brzeziny i gmin: Lipiny,

5. w Koluszkach od dnia 13 lipca do dnia 19 lipca dla m. Koluszki i gmin: Będków i Łaznów.

IV. w powiecie rawskim:

1. w Inowłodzu od dnia 18 maja do dnia 20 maja dla gmin: Inowłódz i Rzeczyca,

2. w Nowym Mieście od dnia 22-go maja do dnia 25 maja dla m. Nowe Miasto i gmin: Góra i Lubania,

3. w Białej Rawskiej od dnia 28 maja do dnia 1 czerwca dla m. Biała Rawska i gmin: Marianów; Regnów i Stara Wieś.

4. w Rawie Mazowieckiej od dnia 4 czerwca do dnia 18 czerwca dla m. Rawa M. i gmin: Boguszyce, Czerniewice, Gortatowice i Wałowice.

W myśl art. 20 Dekretu o miarach zarządy gminne winny:

1. Ogłosić o czasie i miejscu, w których ma się odbyć zbiórka legalizacyjna dla danej gminy,

2. Dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednich pomieszczeń,

3. okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorium gminy.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych lub nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 Dekretu o miarach grzywną do 10.000 zł i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar, ponadto w myśl art. 24 Dekretu o umowach, nieodpowiadające przepisom narzędzia miernicze ulegną konfiskacie bez względu na to, czy stanowią własność skazanego, czy też osoby trzeciej.

Naczelnik Okręgu Administracji Miar
wz. (—) A. W o l f

83

OGŁOSZENIE POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W OPOCZNIE

z dnia 3 września 1945 r. Nr II — 1 - 9 - 45

o wznowieniu postępowania scaleniowego na obszarze scaleniowym „Wistka“ w gm. Skrzyńsko, pow. opoczyńskiego

Wznowienie postępowania scaleniowego na obszarze scaleniowym Wistka, składającym się ze wsi Wistka, Krajów, Romualdów, Zagórze, Komorów, części gruntów wsi Kamień - Duży i Skrzyńsko, gminy Skrzyńsko, powiatu opoczyńskiego.

Na podstawie artykułu 18-go ustawy z dnia 31-go lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr 92, poz. 333) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635), Powiatowy Komisarz Ziemi w Opocznie podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 września 1945 r. zostało wznowione postępowanie scaleniowe na obszarze „Wistka“ w gminie Skrzyńsko powiatu opoczyńskiego rozpoczęte na podstawie prawomocnych orzeczeń Starosty Powiatowego Opoczyńskiego:

dla wsi Wistka z dnia 22 lutego 1937 r

dla wsi Krajów i Romualdów z dnia 7 września 1937 r.

dla wsi Zagórze z dnia 29 listopada 1932 r.

dla wsi Komorów z dnia 19 lipca 1937 r. i 17 maja 1938 r.

dla wsi Kamień - Duży orzeczeniem Powiatowego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 września 1945 r.

dla wsi Skrzyńsko orzeczeniem Powiatowego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 września 1945 r.

KOMISARZ ZIEMSKI

(—) H i l e w i c z R o m a n

84

OGŁOSZENIE

**POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W OPOCZNIE**

z dnia 16 lutego 1946 r. Nr II — 1 - 7 - 4c

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Wójcin i Wójcin A. — gm. Wielka Wola, pow. opoczyńskiego

Komisarz Ziemski w Opocznie, na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 6 stycznia 1946 r. uprawomocniło się orzeczenie Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Łodzi z dnia 27 grudnia 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Wójcin i Wójcin A, gm. Wielka Wola pow. Opoczyńskiego.

KOMISARZ ZIEMSKI

(—) H i l e w i c z R o m a n

85

OGŁOSZENIE

**POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W OPOCZNIE**

z dnia 20 lutego 1946 r. Nr II — 1 - 1 - 46

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Gościńiec, gm. Stuzno pow. opoczyńskiego

Komisarz Ziemski w Opocznie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 7 września 1945 roku uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 21 sierpnia 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Gościńiec gminie Stuzno powiecie opoczyńskim.

KOMISARZ ZIEMSKI

(—) H i l e w i c z R o m a n

86

OGŁOSZENIE

**POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W OPOCZNIE**

z dnia 20 lutego 1946 r. Nr II — 1 - 2 - 46

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Goździków, Marysin, Zygmuntów, Stoczki — Zielonka, Stoczki A. — Gm. Goździków pow. opoczyńskiego

Komisarz Ziemski w Opocznie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 stycznia 1946 r. uprawomocniło się orzeczenie Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Łodzi z dnia 31 grudnia 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Goździków, Marysin, Zygmuntów, Stoczki — Zielonka, Stoczki A — gminy Goździków, pow Opoczyńskiego.

KOMISARZ ZIEMSKI

(—) H i l e w i c z R o m a n

87

OGŁOSZENIE

**POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W OPOCZNIE**

z dnia 20 lutego 1946 r. Nr II — 1 - 4 - 46

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Miedzna Drewniana i Waglany — Gm. Białaczów pow. opoczyńskiego

Komisarz Ziemski w Opocznie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 28 września 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 1 września 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Miedzna Drewniana i Waglany w gminie Białaczów, pow. Opoczyńskiego.

KOMISARZ ZIEMSKI

(—) H i l e w i c z R o m a n

88

OGŁOSZENIE

**POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W OPOCZNIE**

z dnia 20 lutego 1946 r. Nr II — 1 - 5 - 46

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Odroważ — gm. Topolice, pow. opoczyńskiego

Komisarz Ziemski w Opocznie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833)

w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 25 listopada 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opocznie z dnia 25 listopada 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Odrowąż gm. Topolice w powiecie opoczyńskim.

KOMISARZ ZIEMSKI
(—) H i l e w i c z R o m a n

89

OGŁOSZENIE
POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W OPOCZNIE

z dnia 20 lutego 1946 r. Nr II — 1 - 6 - 46

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi
Stawowice — gm. Topolice, pow. opoczyńskiego

Komisarz Ziemski w Opocznie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 17 grudnia 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Łodzi z dnia 29 listopada 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Stawowice w gminie Topolice pow. opoczyńskiego.

KOMISARZ ZIEMSKI
(—) H i l e w i c z R o m a n

90

OGŁOSZENIE
POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W OPOCZNIE

z dnia 20 lutego 1946 r. Nr II — 1 - 8 - 46

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi
Domasno, Żardki i Wdżary — gm. Drzewica,
pow. opoczyńskiego

Komisarz Ziemski w Opocznie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 12 stycznia 1946 roku uprawomocniło się orzeczenie Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Łodzi z dnia 19 grudnia 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Domasno, Żardki i Wdżary, gminy Drzewica, pow. opoczyńskiego.

KOMISARZ ZIEMSKI
(—) H i l e w i c z R o m a n

91

OGŁOSZENIE
POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W OPOCZNIE

z dnia 20 lutego 1946 r. Nr II — 1 - 10 - 46

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi
Daleszewice — gm. Topolice, pow. opoczyńskiego

Komisarz Ziemski w Opocznie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) podaje do publicznej wiadomości, że w d. 17 grudnia 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Łodzi z dnia 29 listopada 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Daleszewice gminy Topolice w powiecie opoczyńskim.

KOMISARZ ZIEMSKI
(—) H i l e w i c z R o m a n

92

OGŁOSZENIE
POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W OPOCZNIE

z dnia 20 lutego 1946 r. Nr II — 1 - 11 - 46

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi
Radonia — gm. Radonia, pow. opoczyńskiego

Komisarz Ziemski w Opocznie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 6 stycznia 1946 r. uprawomocniło się orzeczenie Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Łodzi z dnia 6 grudnia 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Radonia gminy Radonia pow. opoczyńskiego.

KOMISARZ ZIEMSKI
(—) H i l e w i c z R o m a n

93

OGŁOSZENIE
STAROSTY POWIATOWEGO WIELUŃSKIEGO
jako Przewodniczącego Wydziału Powiatowego
w Wieluniu

z dnia 29 kwietnia 1946 r. Nr Og. 6/29/45

o statucie opłat szpitalnych za leczenie i utrzymanie
chorych w Szpitalu powiatowym w Wieluniu

Podaje do wiadomości uchwalony przez Wieluńską Powiatową Radę Narodową na posiedzeniu w dniu 2.10. 1945 r. i zatwierdzony przez Prezydium Łódzkiej Wojewódzkiej Rady Narodowej reskryptem z dnia 28. III r. b. L. SF. I. 4/14/45.

STATUT

o opłatach szpitalnych za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalu powiatowym w Wieluniu.

Na podstawie art. 11 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22.III. 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 382) ustala się za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalu powiatowym w Wieluniu następujące opłaty:

§ 1.

a) dla chorych na oddziale:

wewnętrzny	120.— zł. dziennie
chirurgicznym	140.— zł. dziennie
zakaźnym	30.— zł. dziennie dla pierwszego członka rodziny, a dla każdego następnego 20.— zł. dziennie;

b) opłaty ambulatoryjne:

opatrunkowe	30.— zł.
zdjęcia rentgn.	13×18 — 100 zł.
" "	18×24 — 150 zł.
" "	23×30 — 200 zł.
Nagrzewanie diatermia	30 zł.
nagrzewania lampą solux	15 zł.
naświetlania lampą kwarcową	20 zł.
elektryzacja	15 zł.

§ 2.

Opłaty szpitalne zgodnie z art. 32 powołanego na wstępie rozporządzenia pobiera się zgóry przynajmniej na okres dwutygodniowy. W wyjątkowych wypadkach dyrektor szpitala może odstąpić od tej zasady.

§ 3.

Opłaty szpitalne, niepokryte zgóry, płatne są w ostatnim dniu każdego miesiąca, a jeżeli pobyt chorego w szpitalu trwa mniej niż jeden miesiąc — w dniu opuszczenia szpitala.

§ 4.

Nieuiszczone opłaty szpitalne będą ściągane w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych i kar za zwłokę według postanowień ustawy z dnia 31.VII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721) zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 poz. 401) w czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25. VI. 1932 roku o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62 poz. 580), koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 5.

Odwołania od ustalonych na podstawie niniejszego statutu opłat szpitalnych podlegają przepisom art. 48 ustawy z dn. 11.VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 62 poz. 454 z 1936 r.

§ 6.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Łódz. Dz. Woj. i obowiązuje aż do odwołania.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
STAROSTA POWIATOWY

(—) K. B e s i ń s k i.

94

OGŁOSZENIE
WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 10 maja 1946 r. L. Pom. A. I. — 3/11/1 - 46
o nadaniu dekretu mierniczego przysięgłego

W myśl § 13 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z 28 czerwca 1926 (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 203) podaję do publicznej wiadomości, że Obywatelowi inż. Bace Edmundowi został nadany w dniu 29 kwietnia 1946 tytuł oraz związane z nim prawo do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Opocznie.

Przysięgę służbową złożył wymieniony w dniu 10 maja 1946 r.

WOJEWODA

(—) w/z Stanisław Górniak
Wicewojewoda

95

OKÓLNIK NR 4

WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 13 maja 1946 r. — Nr S. P. III. — 0 - 15/46

o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów w budynkach na obszarze Województwa Łódzkiego

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych Województwa Łódzkiego.

• W związku ze zbliżającym się okresem letnim i wzmożoną w tym okresie palnością, opierając się na postanowieniach ustawy z dnia 13.III. 1934 o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365), oraz na rozporządzeniu Ministra Spraw Wewn. z dnia 31.X. 1938 o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów w budynkach (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 590), które zarządzeniem moim z dnia 2.V. 1946 r. Nr S. P. III-0-15/46 ogłoszonym w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 2 maja 1946 r. Nr 9 pod poz. 76 wprowadziłem w życie na całym pozostałym obszarze Województwa Łódzkiego, tudzież na rozporządzenie Min. Spraw Wewn. z dnia 6.IV. 1939 o obowiązkach ludności w wypadkach pożarów i innych klęsk (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 242) zarządzam co następuje:

Obywatele Starostowie:

I. Zwrócić przedewszystkim uwagę burmistrzów miast i wójtów gmin wiejskich na ciążący na nich po myśli art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 13.III. 1934 r., jako organach wykonawczych rządowych władz adm. ogólnej, obowiązek spełnianie zadań, związanych z ochroną przed pożarami i innymi klęskami, tudzież na stanowisko

prawne, organizację i uprawnienia straży pożarnych, oraz na postanowienie art. 25 powołanej ustawy.

II. Pouczą ludność za pośrednictwem burmistrzów miast i wójtów o uprawnieniach straży pożarnych wynikających z postanowień art. 21 i 22 ustawy z 13.III. 1934, przyznających strażom pożarnym prawo korzystania i zajmowania dla przewozu członków straży i sprzętu technicznego wszelkich środków przewozowych zarówno osobowych i towarowych, tak publicznych jak i prywatnych, oraz nakładające na każdą osobę przebywającą w gminie obowiązek dostarczania posiadanych środków przewozowych i wszelkich przedmiotów koniecznych dla akcji ratunkowej.

Postanowienia te wykonalne natychmiast w trybie art. 13 rozporządzenia Prezydenta o postępowaniu przymusowym w administracji rozwiązuje tak aktualną dla straży pożarnych sprawę dostarczania koni do pożarów.

III. Dopilnują, aby niżej podane zarządzenia i zakazy oparte na obowiązujących przepisach prawnych, były bezwzględnie w życie wprowadzone i przez ludność ściśle przestrzegane.

Zapobieganie powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów.

Przechowywanie materiałów łatwopalnych i innych.

Ustp. 1.

Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów budynków mieszkalnych oraz budynków przeznaczonych do użytku publicznego, mieszczących zakłady użyteczności publicznej oraz budynków mieszczących lokale urzędowe, biurowe, przemysłowe, handlowe składy i t. p., jakichkolwiek materiałów łatwopalnych, a w szczególności: słomy i trawy morskiej, drzewa, wełny drzewnej, wiorów drzewnych szmat, olejów, celuloidu i t. p. oraz przedmiotów wykonanych w całości lub w przeważającej części z takich materiałów.

Ustp. 2.

Przepisy ust. 1 nie dotyczą budynków, jeżeli konstrukcje dachów tych budynków są wykonane z żelazobetonu, o grubości płyty co najmniej 8 cm lub z żelaza, pokryte płytami o tej samej wytrzymałości na przebicie, a stropy tych budynków są wykonane w całości z materiałów ogniodpornych.

Ustp. 3.

Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, w korytarzach piwnicznych, kłatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w ust. 1 jakichkolwiek przedmiotów w sposób utrudniający przejazd lub przejście.

Ustp. 4.

Wszelkie przedmioty, znajdujące się na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, w korytarzach piwnicznych kłatkach

schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w ust. 1, powinny być tak przechowywane, aby mogły być niezwłocznie usunięte z tych pomieszczeń do innych części budynków.

Ustp. 5.

Obowiązek przestrzegania przepisów ust. 1, 3 i 4 ciąży:

- 1) jeżeli chodzi o pomieszczenia, których używanie związane jest z jednym mieszkaniem — na głównym lokatorze tego mieszkania,
- 2) we wszystkich innych wypadkach — na właścicielu budynku lub osobie zarządzającej budynkiem, jeśli właściciel osobiście tego zarządu nie sprawuje.

Ustp. 6.

Materiały opałowe jak drzewo, węgiel, torf dla użytku domowego powinny być przechowywane w piwnicach murowanych, przesklepionych albo w specjalnie na ten cel przeznaczonych budynkach gospodarczych.

Ustp. 7.

Popiół i żarzące węgle można składać w budynkach tylko w naczyniach niewywrotnych z niepalnego materiału, szczelnie zamykanych. Popiół i żużel natychmiast po wysypaniu do naczyń zupełnie wygasić. Pozostawienie naczyń z popiołem w pomieszczeniach o nieogniotrwałych podłogach jest zabronione.

Poza obrębem budynków wolno składać popiół jedynie do specjalnie na ten cel przeznaczonych zbiorników zamkniętych z materiału ogniotrwałego i to w odległości przynajmniej 4 m od budynków ogniotrwałych i 8 m od budynków nieogniotrwałych.

Ustp. 8.

Nafta, benzyna itp. materiały łatwopalne jako też materiały wybuchowe w ilościach dzwołonych w myśl przepisów obowiązujących do przechowywania poza zakładami przemysłowymi winny być przechowywane zdala od palenisk. Poza tym obowiązują rozporządzenia wydane odnośnie przechowywania i magazynowania olejów mineralnych, przechowywania karbidu, przechowywania taśmy celuloidowej.

Ustp. 9.

Zabrania się w warsztatach stołarskich, kłodziejskich i w pomieszczeniach, w których dokonywane jest obróbka drzewa i innych materiałów palnych, gromadzenie wiorów, trocin i odpadków ponad ilość otrzymaną w ciągu dnia i przechowywanie ich w tych warsztatach na noc.

Ustp. 10.

Czyściwo do maszyn, jako też wszelkie natłuszczone szmaty po użyciu winny być składane do szczelnych naczyń blaszanych i po pracy usuwane.

Ustp. 11.

Wapno palone w ilości przekraczającej 0,5 tony pozostawione bez przykrycia powinno być składane w odległości conajmniej 4 m od budynków nieogniotrwałych i łatwopalnych materiałów.

Zabrania się składania wapna palonego w budynkach ogniotrwałych, w których znajdują się łatwopalne przedmioty i w budynkach nieogniotrwałych.

Ustp. 12.

Stopy drzewa, chróstu lub tp. winny być oddalone od nieogniotrwałych budynków lub nieogniotrwałych części budynków co najmniej 8 m a od ogniotrwałych co najmniej 4 m. Stawianie skrzyń i ustawianie straganów na podwórzach w odległości mniejszej niż 6 m od budynków nieogniotrwałych i 3 m od budynków ogniotrwałych jest zabronione. Stogi, sterty i kopy słomy, siana i innych winny być oddalone:

- 1) od budynków wszelkiego rodzaju przynajmniej 40 m,
- 2) od torów kolei żelaznych 60 m,
- 3) od publicznych dróg i placów przynajmniej 30 m,
- 4) od lasów przynajmniej 80 m.

Przepis powyższy nie dotyczy paszy i ściółki w ilościach nieprzekraczających dziennego zapotrzebowania gospodarstwa.

Ustp. 13.

Zabrania się ustawiania sprzętu domowego i składania wzgl. przechowywania opału lub innych materiałów palnych w odległości mniejszej niż 50 cm. od otworów palenisk przy piecach; od ścian pieców żelaznych, drzwiczek wycierowych blaszanych rur dymowych lub t. p.

Suszenie białizny, odzieży i innych nie może odbywać się na blaszanych rurach dymowych. W pomieszczeniach, posiadających ogniska otwarte, składanie materiałów palnych jest zabronione. Magazynowanie materiałów opałowych ponad dzienne zapotrzebowanie w pomieszczeniach przeznaczonych do parowania paszy i pieczenia chleba jest zabronione.

Stropy na poddaszach.

Ustp. 14.

Stropy na poddaszach budynków parterowych, wymienionych w ust. 1 winny posiadać polepe z gliny grubości 8 cm. w budynkach piętrowych powinny posiadać stropy z cegły na zaprawie glinianej lub z innego materiału, równoważnościowego. Stropy na poddaszach w istniejących budynkach winny otrzymać poprzednio określone zabezpieczenie w terminie, który wyznaczy miejscowa władza.

Piecy i kominy.

Ustp. 15.

Przy piecach żelaznych najmniejsza odległość od drewnianych ścian otynkowanych powinna wynosić 25 cm, od niezabezpieczonych 50 cm.

Ustp. 16.

Piecy żelazne powinny być wyłożone wyprawą z gliny, w razie, gdy możliwe jest zetknięcie się materiałów palnych z piecem, winien on być otoczony mocną, na stałe przytwierdzoną siatką metalową z drzwiczkami z tejże siatki.

Ustp. 17.

Piecy ogrzewalne i paleniska, znajdujące się w pomieszczeniach z podłoga drewnianą, winny być ustawione na podstawach z materiałów niepalnych o grubości conajmniej 15 cm. zaś dla pieców żelaznych bez nóżek — 30 cm.

Nieogniotrwała podłoga przed paleniskiem pieca, jako też przed piecami żelaznymi na nóżkach winna być w skuteczny sposób zabezpieczona grubą blachą, lub warstwą cegieł wystającą conajmniej 30 cm. poza krawędzie paleniska.

Ustp. 18.

Przewody dymowe winny posiadać u dołu w miejscach dostępnych otwory do czyszczenia, zaopatrzone w szczelne drzwiczki lub zasuwki ogniotrwałe.

Przy kominach przełazowych drzwiczki muszą być szczelne oraz ogniodporne. Nie wolno wbijać w ściany kominowe kołków drewnianych haków, gwoździ, klamer itp., o ile grubość ścianki kominu wynosi 1/2 cegły (13 cm.). Wszystkie kominy na poddaszu winny być co roku bielone, po uprzednim sprawdzeniu stanu wyprawy.

O ile budynki o pokryciu dachu materiałem nieogniotrwałym nie posiadają odległości wymaganych prawem budowlanym, wyłoty kominów wszystkich budynków nie posiadających wymaganej odległości winny otrzymać odpowiednie zabezpieczenie, uniemożliwiające wydobywanie się iskier poza komin.

Ustp. 19.

Blaszane przewody dymowe (rury) winny być oddalone od drewnianych konstrukcji nieosłoniętych ogniotrwałe o 50 cm. w wypadkach gdy rury są izolowane cegłą na zaprawie glinianej, lub za pomocą innego równoważnego materiału — wystarczająca odległość 13 cm. (szerokość cegły).

Rury dymowe piecyków żelaznych, wyprowadzone przez ścianę lub okno, winny wystawać ponad dach i winny być zaopatrzone w iskrochron.

Ustp. 20.

Dbać o częste i należyte wycieranie kominów w celu uniemożliwienia zapalenia się sadzy

Piecy piekarskie

Ustp. 21.

Otwory palenisk przy piecach piekarskich, winny być zaopatrzone w żelazne drzwiczki, należycie zabezpieczające otwór paleniska

Zabronione jest połączenie palenisk pieców piekarskich, znajdujących się w budynkach, bezpośrednio z kominem. Przewody dymowe tych

pieców winny być prowadzone nad sklepieniem paleniska, skąd dopiero winny być wpuszczane do komina.

Oddzielne piece piekarskie mogą być stawiane w odległości 10 m. od budynków ogniotrwałych i 30 m. od budynków nieogniotrwałych.

Kuźnie

Ustp. 22.

Kuźnie mogą się znajdować w budynkach krytych materiałem niepalnym, przyczem odległość budynku mieszczącego kuźnię od granicy sąsiedniej posesji i najbliższego budynku, nie może być mniejsza od 30 m.

Suszarnie i wędzarnie.

Ustp. 23.

Wszelkiego rodzaju suszarnie winny się znajdować w komorach ze ścianami ogniotrwałymi, z takimiż sufitami, podłogą i drzwiami.

W wędzarniach ściany, podłogi i sufity powinny być zbudowane z materiału ogniotrwałego, drzwi zaś powinny być żelazne lub drewniane, obite blachą co najmniej 0,75 mm grubości. Zabrania się urządzania wędzarni na poddaszach i w budynkach o pokryciu dachu nieogniotrwałym.

Piece gazowe, elektryczne i inne.

Ustp. 24.

Piece gazowe, gazomierze można ustawiać tylko w pomieszczeniach należycie przewietrzanych i oświetlanych.

Połączenie większych pieców gazowych z przewodami winno być stałe i jest niedopuszczalne zapomocą elastycznego wężyka.

Ustp. 25.

Żelazka do prasowania, grzejniki, maszynki spirytusowe, naftowe, palniki gazowe i elektryczne winny być w czasie używania ustawiane na niepalnych podstawkach.

Kosze koksowe.

Ustp. 26.

W razie osuszania budynków za pomocą rozpalania ognia z koksu lub innych materiałów opałowych, takie rozpalanie ognia może być dokonywane tylko w żelaznych koszach ustawionych na ogniotrwałym podkładzie o grubości co najmniej 10 cm., wystającym co najmniej 50 cm. poza kosz. Na krawędzi podkładu winno być usypane obwałowanie z piasku o wysokości co najmniej 5 cm. Odległość kosza od nieosłoniętych drewnianych części budynku oraz przedmiotów palnych winna wynosić co najmniej 1 metr.

Palenie ognisk i innych.

Ustp. 27.

Palenie ognisk, spalanie śmieci, odpadków oraz wypalanie beczek w obrębie zabudowań lub

sąsiedztwie stogów i stert, jest bezwzględnie wzbronione.

Powyższe czynności dozwolone są nie bliżej niż w odległości 100 m. od budynków lub stert, zaś wypalanie sitowia, łąk itp. — tylko po uprzednim zawiadomieniu władzy gminnej i najbliższej straży pożarnej.

Ustp. 28.

Rozgrzewanie smoły, asfaltu itp. wewnątrz budynku za pomocą otwartych palenisk i kotłów przenośnych jest zabronione.

Używanie poprzednio wymienionych urządzeń poza budynkami może się odbywać w odległościach:

- 1) 5 m. od budynków ogniotrwałych,
- 2) 15 m. od budynków nieogniotrwałych,
- 3) 30 m. od stogów, stert itp.

Podczas tych czynności kocioł winien być nakryty pokrywą, a obok winna być przygotowana dostateczna ilość piasku do ugazania ew. powstałego pożaru.

Ustp. 29.

Rozpalanie ognisk w lasach i w odległości 100 m. od lasów w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada jest wzbronione. Wyjątek stanowią ogniska konieczne do ugotowania strawy dla osób pracujących w lasach. Ogniska te można rozpalać przy zachowaniu następujących ostrożności:

1. przed rozpaleniem ogniska winna być zgrobiona ściółka w promieniu 2 m. od ogniska.
2. ogniska należy nieustannie pilnować.
3. przed opuszczeniem ogniska należy je ugasić i zasypać ziemią.

Palenie kory, gałęzi i odpadków, pozostałych po wyрубie i obróbce drzewa dozwolone jest pod nadzorem administracji leśnej z zachowaniem warunków przewidzianych dla wypalania łąk.

Palenie tytoniu w lasach w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada jest wzbronione.

Ustp. 30.

Palenie ogni sztucznych, puszczanie rakiet, fajerwerków w pobliżu osiedli wiejskich dozwolone jest za uprzednim zezwoleniem zarządów gminnych i w każdym razie nie bliżej niż w odległości 200 m. od najbliższych budynków, stert, lasów, zagajników itp. W miastach i osadach powyższe czynności mogą być dokonywane za zezwoleniem zarządu gminy w warunkach, uzależnionych od okoliczności miejscowych.

Ustp. 31.

Przenoszenie odkrytego ognia w obrębie budynków mieszkalnych i gospodarskich jest zabronione.

Używanie do rozpalania ognia wzgl. jego rozniecania, łatwopalnych płynów jak nafta, benzyna itp. jest wzbronione.

Srodki oświetleniowe.**Ustp. 32.**

Napełnianie zbiorników lamp naftowych itp. może odbywać się tylko wówczas, gdy lampy są zgaszone i palniki już ostygły.

Ustp. 33.

Zabronione jest stawianie i wieszanie lamp, palników lamp, palników gazowych, świec i podobnych urządzeń, w pobliżu materiałów lub przedmiotów łatwopalnych.

Odległość palników od nietynkowanych sufitów jak również od innych łatwopalnych przedmiotów winna wynosić co najmniej 50 cm. O ile odległość palnika od sufitu wynosi mniej niż 1 1/2 m., winny być umieszczone nad płomieniem daszki ochronne z metalu, porcelany, albo innego odpowiedniego materiału o średnicy co najmniej 15 cm.

Ustp. 34.

Zabrania się używania światła otwartego w obrębie zabudowań gospodarczych, na poddaszach, w składnicach i miejscach obróbki materiałów łatwopalnych (młyny, tartaki itp.). Szczególną ostrożność należy zachować przy używaniu latarń (gospodarczych). Latarnie należy wieszać na silnie umocowanych hakach, łańcuchach, drutach itp. i to w odległościach podanych w ust. 33. Latarnie te winny być należycie utrzymane, zabezpieczone siatką drucianą przed stłuczeniem, posiadać całe klosze, nieuszkodzone palniki, nieuszkodzone daszki ochronne oraz przepisowe nakrętki do zamykania zbiorników

Ustp. 35.

Przy oświetlaniu elektrycznym, wszelkie zmiany i reperacje instalacji elektrycznej mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanego elektrotechnika. Naprawianie przepalonych bezpieczników i ich ponowne używanie jest zabronione.

Silniki parowe i inne.**Ustp. 36.**

Lokomobile należy tak ustawiać poza obrębem budynków, aby kominy i paleniska były oddalone co najmniej:

- 1) o 1 m. od krawędzi okapu budynków ogniotrwałych, pokrytych materiałem ogniotrwałym, o ile nie mieszczą łatwopalnych materiałów, natomiast o 3 m. od krawędzi okapu, o ile mieszczą takie materiały.
- 2) o 5 m. od krawędzi okapu budynków nieogniotrwałych jak również drewnianych części budynków.
- 3) o 5 m. od stogów, stert, zapasów drzewa itp.

O ile kotłów lokomobili nie opala się koksem lub węglem, lecz drzewem, torfem, trocinami itp. materiałem opałowym, który wytwarza łatwo iskry, należy poprzednio określić odległości co najmniej podwoić.

Zabronione jest składanie łatwopalnych materiałów i przedmiotów w promieniu 1 m od kotła.

Kominy lokomobili winny być zaopatrzone w przepisowy i należycie działający iskrochron. Kominy i ściany dymnicy winny być nie uszkodzone, a pokrywa dymnicy winna szczelnie zamykać się. W czasie pracy lokomobili w pobliżu budynków o nieogniotrwałym pokryciu, stogów, stert, lasów oraz innych palnych przedmiotów, należy w razie silnego wiatru wstrzymać ruch.

W razie pożaru należy natychmiast wstrzymać ruch lokomobili, ogień z pod kotła usunąć i ugasić oraz wypuścić parę z kotła.

Ustp. 37.

Silniki spalinowe o mocy powyżej 25 K. M. i generatory winny stać w osobnym pomieszczeniu, dobrze przewietrzanym, posiadającym ogniotrwałe podłogi i ściany. Jeśli jest sufit drewniany to winien być otynkowany. Rury wydechowe silników winny być wyprowadzone na zewnątrz i zaopatrzone w garnki tłumikowe, należycie działające.

Silniki, generatory oraz zbiorniki, zawierające materiały pędne, należy ustawić w odległości co najmniej 1 m. od drewnianych części budynków.

Większe zapasy materiałów pędnych winny być umieszczone na zewnątrz budynków.

Ustp. 38.

Przenośne silniki spalinowe, winny być stawiane co najmniej w odległości 6 m. od budynków krytych materiałem nieogniotrwałym, stogów, drzewa.

Garażowanie (nawet przejściowe) silników spalinowych, jak również wszelkich pojazdów mechanicznych w stodołach, w budynkach nieogniotrwałych lub w budynkach, zawierających materiały łatwopalne jest zabronione.

Zezwala się jednakże na przejściowe umieszczenie pojazdów mechanicznych w poprzednio wymienionych budynkach pod warunkiem, że wprowadzenie i wyprowadzenie pojazdu będzie się odbywało przy wyłączonym silniku.

Lutowanie i spawanie.**Ustp. 39.**

Lutowanie przedmiotów powinno odbywać się na stołach obitych blachą lub na stołach metalowych.

Używanie aparatów do spawania, lutowania jest niedopuszczalne w pomieszczeniach, w których powstają palne gazy, kurz i wszelkiego rodzaju palne osady.

Lakierownie.**Ustp. 40.**

Lakierownie powinny posiadać należyłą wentylację, same zaś przewody wentylacyjne powinny być wykonane z materiału niepalnego.

Wszelkie odpadki oraz szmaty używane przy lakierowaniu należy składać do szczelnych naczyń blaszanych i codziennie oczyszczanych.

Palenie tytoniu.

Ustp. 41.

Zabrania się palenia tytoniu w obrębie zabudowań gospodarczych, na poddaszach, w składnicach i miejscach obróbki materiałów łatwo palnych.

Ustp. 42.

Zabrania się palenia tytoniu w teatrach, salach widowiskowych, poza przeznaczonymi na ten cel palarniami.

Nieostrożne obchodzenie się z ogniem i światłem.

Ustp. 43.

Zabrania się pozostawiania dzieci w budynkach przy rozpalonych ogniskach bez dozoru osób odpowiedzialnych, wzgl. okolicznościach, umożliwiających dzieciom wzniesienie ognia, zabawę zapalniczkami, zapalniczkami itp.

Sprzęt pożarniczy.

Ustp. 44.

W zakładach przemysłowych należy przewidzieć dostateczną ilość środków gaśniczych, przystosowanych do gaszenia tych materiałów jakie są produkowane względnie jakie znajdują się w magazynach lub składach.

We wszystkich zakładach przemysłowych i warsztatach przerabiających materiały łatwo palne, powinna znajdować się na każdej kondygnacji odpowiednia ilość beczek z wodą o pojemności co najmniej 100 ltr. wraz z wiadrami oraz blaszanki z piaskiem. Przepis ten nie obowiązuje zakładów, w których znajdują się na każdej kondygnacji czynne przeciwpożarowe urządzenia wodociągowe. Posiadanie gaśnic nie zwalnia z obowiązku ustawiania beczek z wodą. Gaśnice winny być umieszczone w miejscach dostępnych i odpowiednio kontrolowane (2 razy do roku).

Zakłady przemysłowe w czasie ruchu winny być stale pod dostatecznym fachowym nadzorem, a pracownicy należycie obznajmieni z użyciem urządzeń przeciwpożarowych.

W domach mieszkalnych o drewnianej konstrukcji dachów, może władza miejscowa zarządzić ustawienie na poddaszu beczek z wodą oraz wiad.

Ustp. 45.

Właściciele budynków w gminach wiejskich obowiązani są posiadać i przechowywać w miejscach łatwo dostępnych w stanie zdatnym do użytku natychmiastowego, sprzęt pożarniczy, jak drabiny, bosaki, tłumnice, topory, wiadra, beczki z wodą itp., w miastach natomiast tylko na specjalne zarządzenie zarządu miejskiego.

IV. Polecam burmistrzom miast i wójtom gmin wiejskich pouczyć ludność w sposób, który uważają za najbardziej wskazany, o obowiązkach mieszkańców wynikających z postanowień

art. 26, 27 ustawy z 13.III. 1934 i wydanego na podstawie art. 28 ustawy przez Min. Spraw Wewn. wydanego rozp. wykonawcz. z dnia 6.4. 1939, traktującego o obowiązkach ludności w wypadkach pożaru lub innej klęski (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 242).

Wykonanie tych obowiązków polega na:

Ustp. 1.

- 1) dostarczaniu i podawaniu wody i innych środków ratowniczych do zapobieżenia rozszerzaniu się pożarów lub innych klęsk;
- 2) pracy ze sprzętem ratunkowym;
- 3) usuwaniu przedmiotów zagrożonych przez pożar lub inną klęskę;
- 4) dogaszaniu zgliszczy;
- 5) przenoszeniu z miejsca zagrożonego niebezpieczeństwem osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom;
- 6) zastosowaniu niezbędnych środków ratowniczych;
- 7) wezwaniu pomocy lekarskiej i dostarczeniu koniecznych środków przewozowych dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, jeżeli ze względu na życie i zdrowie tych osób okaże się to konieczne;
- 8) dostarczeniu pomieszczeń dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, na czas niezbędny dla udzielenia tym osobom pierwszej pomocy;
- 9) przyjęciu na przechowanie mienia poszkodowanych;
- 10) pilnowaniu mienia przed utratą lub zniszczeniem;
- 11) wykonywaniu prac koniecznych dla zapobieżenia rozszerzaniu się pożaru lub innej klęski.

Ustp. 2.

Każda osoba w gminie przebywająca na wezwanie władz administracji ogólnej, przełożonego gminy, organów służby bezpieczeństwa publicznego lub kierownika akcji ratowniczej, obowiązana jest w razie pożaru lub innej klęski, udzielić pomocy i współdziałać przy akcji ratowniczej w sposób i w miejscu przez te władze, organa lub kierownika akcji ratowniczej wskazany.

Regulamin, o którym mowa w art. 30 ust. (1), ustali, które osoby lub grupy osób oraz w jakim zakresie i w jaki sposób obowiązane są w razie pożaru lub innej klęski udzielić bez wezwania pomocy i współdziałać przy akcji ratowniczej.

Ustp. 3.

Osoby, które przybyły na miejsce pożaru lub innej klęski w razie braku odpowiedniego kierownika akcji ratowniczej, powinny niezwłocznie przystąpić same do niesienia pomocy i do akcji ratowniczej.

Ustp. 4.

Osobom, zatrudnionym przy niesieniu pomocy lub przy akcji ratowniczej, nie wolno zaniechać tych czynności przed ustaniem niebezpieczeństwa lub bez zezwolenia kierownika tej akcji.

Ustp. 5.

Wykonanie obowiązku pełnienia wart dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski (art. 28, ust. (2) pkt. 4) polega na:

- 1) czuwaniu nad bezpieczeństwem mieszkańców dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski;
- 2) niezwłocznym alarmowaniu organów służby bezpieczeństwa publicznego, przełożonego gminy, sołtysa, straży pożarnych i mieszkańców o powstałym niebezpieczeństwie.

Pełniący wartę powinni zwracać uwagę na przestrzeganie przez osoby w gminie przebywające przepisów o zapobieganiu powstawania i szerzenia się pożarów i innych klęsk, a w przypadkach spostrzeżenia uchybień powiadomić o tym przełożonego gminy.

Ustp. 6.

Powołanemu do warty w gminie wiejskiej może być poruczone wykonanie tej warty jedynie na obszarze tej gromady, w której powołany zamieszkuje.

Ustp. 7.

Pełniący wartę, w czasie wykonywania tego obowiązku, nie mogą oddalać się poza obszar, którego strzegą.

Ustp. 8.

Pełniący wartę powinni być zaopatrzeni w odpowiednie oznaki i przyrządy alarmowe, dostarczone przez gminę.

Ustp. 9.

Pełnienie wart (art. 28 ust. (2) pkt. 4) wykonywa się kolejno, według rocznego planu powołania, ustalonego przez kolegium zarządu gminy. Plan powinien być wyłożony do publicznego wglądu najpóźniej do dnia 1 listopada każdego roku, a wyłożenie jego ogłoszone w sposób w gminie przyjęty.

W planie należy wymienić:

- 1) nazwisko, imię i miejsce zamieszkania obywatela powołanego do pełnienia warty;
- 2) miejsce i czas wykonywania obowiązku;
- 3) pouczenie o skutkach prawnych niestawienia i niewykonania obowiązku (art. 47, ust. (1) pkt. 2);
- 4) pouczenie o środkach prawnych.

Ustp. 10.

Do pełnienia wart przełożony gminy wzywa obywateli w sposób w gminie przyjęty co najmniej na 7 dni przed dniem pełnienia warty.

Ustp. 11.

Pełnienie wart dziennych może być zarządzane przez przełożonego gminy, po uprzednim uzyskaniu zgody powiatowej władzy administracji ogólnej.

Ustp. 12.

Pełnienie obowiązków w strażach pożarnych przymusowych (art. 28, ust. (2) pkt. 5) polega na braniu czynnego udziału w:

- 1) tłumieniu pożarów lub zwalczaniu innych klęsk;
- 2) ćwiczeniach, szkoleniu i przeglądach straży, zarządzonych przez władzę, o których mowa w art. 43, przełożonego gminy lub naczelnika straży pożarnej przymusowej.

Ustp. 13.

Osoby powołane na stanowiska kierownicze w strażach pożarnych przymusowych nie mogą odmówić przyjęcia tych stanowisk, jeżeli w okresie 3 ostatnich lat nie pełniły obowiązków na stanowiskach kierowniczych w strażach pożarnych przymusowych.

Ustp. 14.

Do pełnienia obowiązków w strażach pożarnych przymusowych powołuje obywateli przełożony gminy w drodze pisemnej.

Wezwanie powinno zawierać:

- 1) nazwisko i imię powołanego do pełnienia obowiązku;
- 2) określenie obowiązku;
- 3) jakie narzędzia lub środki przewozowe powinna dostarczyć powołana osoba;
- 4) pouczenie o skutkach prawnych niestawienia i niewykonania obowiązku (art. 47, ust. (1) pkt. 3);
- 5) pouczenie o środkach prawnych.

Warty nocne należy zorganizować w roku bieżącym w nieprzekraczalnym terminie jednomiesięcznym.

Z uwagi na rozpoczynający się upał i posuchę, należy zarządzić wzmocnienie wart nocnych.

V. Celem usprawnienia akcji ratunkowej należy zarządzić:

- a) Aby w każdej miejscowości znajdowały się w odpowiedniej ilości, w widocznych miejscach, środki alarmowe.

Sprzęt alarmowy można używać jedynie w wypadku pożaru lub na skutek alarmu, zarządzanego przez wójta, sołtysa, naczelnika straży pożarnej lub organu fachowego inspekcyjnego.

Osoby, instytucje, posiadające syreny fabryczne, telefony, dzwony itp. obowiązane są na żądanie osób powołanych umożliwić alarm za pomocą tego sprzętu.

- b) Kierownictwo akcją ratowniczą do czasu przybycia na miejsce pożaru straży pożarnej, należy do wójta, sołtysa lub milicji.

Wszystkie osoby, biorące udział w akcji ratowniczej, pogorzelnicy i mieszkańcy winni się bezwarunkowo podporządkować zarządzeniom kierownika akcji.

VI. Spowodują w oparciu się o art. 45 ustawy samorządowej i § 17 rozp. min. o gromadach powołanie do życia gminnych i gromadzkich komisji przeciwpożarowych dla współdziałania z przełożonym gminy i sołtysami przy spełnianiu zadań, związanych z ochroną przed pożarami.

Mają one spełniać następujące zadanie:

A. Komisje gromadzkie:

- a) dokonywać 2 razy do roku, najpóźniej do dnia 15.IV i 15.X lustracji wszystkich nieruchomości gromady z punktu widzenia bezpieczeństwa pożarowego, a przede wszystkim kominów i palenisk, utrzymywania poddaszy domów mieszkalnych, oddalenia stert i stogów od zabudowań itp. W roku bieżącym lustracje te przeprowadzić należy najpóźniej w terminie 1 miesiąca od daty niniejszego zarządzenia;
- b) sprawdzać, czy ludność posiada przepisane narzędzia gaśnicze oraz czy narzędzia te są umieszczone w widocznym i dostępnym miejscu;
- c) czuwać nad zachowywaniem środków ostrożności nakazanych zarządzeniem niniejszym i nad należytym i częstym wycieraniem kominów przez uprawnionych kominiarzy;
- d) sporządzać protokoły o zauważonych uchybieniach przepisom o zapobieganiu pożarom i budowlanym, dotyczącym stanu kominów i palenisk, a w przypadkach niezastosowania się właściciela w wyznaczonym terminie do zaleceń komisji, przedkładać je przełożonym gmin.

Podobnie postępować należy w razie stwierdzenia uchybień przy wycieraniu kominów przez uprawnionych kominiarzy;

- e) uświadamiać ludność o przepisach przeciwpożarowych i o konieczności sumiennego ich przestrzegania oraz o potrzebie i korzyściach racjonalnej i ogniotrwałej budowy, budowy zbiorników wodnych dla celów gaśniczych, przebudowy wadliwie zbudowanych lub zniszczonych kominów i palenisk, oraz o akcji i pomocy Powsz. Zakładu Ubezpiecz. Wzajemnych.

B. Komisje gminne:

- a) kontrolować czynność komisji gromadzkich i należycie je pouczać;
- b) lustrować te nieruchomości, których właściciele nie zastosowali się do zaleceń gromadzkich komisji przeciwpożarowych;
- c) przygotować dla przełożonych gmin wnioski do powiatowej władzy administracji ogólnej o pociągnięcie opornych mieszkańców do odpowiedzialności karnej oraz wnioski do wła-

ściwych władz budowlanych o nakaz e przebudowy wadliwie zbudowanych lub zniszczonych kominów i palenisk.

Komisje gminne badają również doniesienia komisji gromadzkich, skierowane przeciw uprawnionym kominiarzom i przygotowują dla przełożonego gminy wnioski o ich ukaranie do Starostw jako władzy przemysłowej.

O składzie komisji gminnych i gromadzkich i sposobie ich urzędowania decydują oddzielne organa uchwalające.

W miastach niewydzielonych obowiązki komisji gromadzkich spełniają komisje gminne.

Komisje te winny ukonstytuować się w przeciągu miesiąca od daty niniejszego zarządzenia i w ciągu następnego miesiąca rozpocząć swoje czynności. Koniecznym jest, by w skład komisji weszli naczelnicy oddzielnych straży pożarnych.

VII. Niezależnie od powyższych zarządzeń proszę Ob. Starostów o polecenie Komendantom Post. M. O. aby:

- a) współdziałali z komisjami przeciwpożarowymi i przez interesowanie się tymi sprawami pobudzali ich aktywność,
- b) przy wszystkich obchodach służbowych podwładne organa M. O. zwracały pilną i baczna uwagę, czy ludność nie wykrywa przecięwko przepisom o zapobieganiu pożarom a w razie stwierdzenia drobnych uchybień, nie wynikających ze złej woli, stosowały upomnienie, wyznaczając odpowiedni termin do ich usunięcia, a następnie kontrolowały ich wykonanie.

Mieszkańcy winni świadomego przekroczenia przepisów o zapobieganiu pożarom mają być doraźnie i surowo ukarani.

Przyczyny pożarów winny być szczegółowo i wszechstronnie badane, aby winni podpażeń mogli być pociągnięci do odpowiedzialności.

W odniesieniu do winnych karygodnego niedbalstwa należy postępować z całą surowością prawa.

VIII. Wszelkie doniesienia karne o wykroczenia przeciwpożarowe, należy traktować jako sprawy pilne i rozpatrywać nie szablonowo. Wnioski przełożonych gmin o wydanie orzeczej na podstawie art. 380 prawa budowlanego mają być załatwione z możliwym pośpiechem.

W końcu proszę Ob. Starostów, aby sprawami powyższymi poruszonymi w tym okólniku osobiście się zainteresowali i przez swą ustawiczną ingerencję wpływali na pobudzenie żywotności straży pożarnych, oraz na stwarzanie coraz lepszych warunków umożliwiających strażom spełnianie ich obowiązków.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie niezwłocznie.

WOJEWODA

(—) J a n D ą b - K o c i o ł

DZIAŁ NIEURZĘDOWY**OGŁOSZENIA DROBNE**

Jastrzębski Ignacy, zamieszkały w Proboszczowicach gm. Lućmierz, unieważnia zagubione lub skradzione: kartę rozpoznawczą, legitymację Wici, legitymację Samopomocy Chłopskiej, legitymację tramwai ozorkowskich z biletem miesięcznym i dowód na konia wraz z portfelem. 10-3-1

Ruda Kazimierz, syn Bolesława i Marianny ur. Sobczak unieważnia: zagubione zaświadczenie Zarządu Miejskiego w Aleksandrowie o rejestracji i metrykę urodzenia wydana przez Kancelarię Parafialną w Beldowie. 11-3-1

Balcerek Zygmunt zam. w Aleksandrowie, ul. 11 Listopada 37 unieważnia zagubioną książeczkę na konia kary 6, wydana przez Magistrat m. Aleksandrowa 36503-3-45. 12-3-1

Harciarek Józef, syn Czesława i Weroniki ur. 13-12. 25 r. w Praszce, zam. w osadzie Pajęczno zagubił kartę rejestracyjną, wydaną przez RKU Częstochowa.

Leśniewska Janina zam. w Łodzi przy ul. Przędzalnianej Nr 13 unieważnia skradzione legitymacje: Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego, P. P. R., Związku Zawodowego Pracowników Państwowych, Związku Zawodowego Pracowników Kultury, Sztuki i Widowisk i „Zaeksu”. 13-3-1

Wojewódzki Komitet P. P. S. w Łodzi unieważnia zagubione dokumenty rejestracyjne samochodu marki „Willis” Nr rejestracyjny A. 35897. 14-3-1

Studziński Roman zam. w Rawie Mazowieckiej unieważnia skradziony dowód osobisty i prawo jazdy Nr 326. 15-3-1

Zakrzewska Władysława, zam. w Zgierzu, Republikańska 8, unieważnia zagubione: dowód meldunkowy, 2 kartki żywnościowe I kat., kartkę na węgiel, wydaną w lutym 1946 r.

Od Administracji

Administracja Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego, podaje do wiadomości, że prenumerata Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego została podwyższona w stosunku do ceny poszczególnego numeru czasopisma, a to w związku ze wzrostem kosztów nakładu

Wszelkie za tym wpływy na prenumeratę są uważane jako zaliczkowe wpłaty.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki Łódzki — Łódź, ul. Ogrodowa nr 15. —
Tel. 254-50, wewnętrzny 33.
Administracja czynna od godz. 9 — 13
Konto w P. K. O. Nr VII — 790.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych, użyteczności publicznej jak — ogłoszenia konstytuujących się instytucyj — sprawozdania zamknięć rachunkowych — wyniki kwest ulicznych itp. — ogłoszenia o zagubionych, skradzionych dokumentach osobistych oraz rzeczach o charakterze urzędowym (pieczęcie). Ceny ogłoszeń: zwyczajne zł 10 za wiersz milimetrowy szpalty redakcyjnej, ogłoszenia drobne jednokrotne zł 5 za wyraz trzykrotne zł 10 za wyraz. Cała strona 5.000 zł.